

חוק זכויות מבצעים, התשמ"ד-1984 *

פרק א': פרשנות

הגדרות

1. בחוק זה —

"מבצע" — אדם המבצע במשחק, בשירה, בנגינה, במחול או בדרך אחרת, יצירה ספרותית, אמנותית, דרמטית או מוסיקלית;
"ביצוע" — ביצוע של יצירה ספרותית, אמנותית, דרמטית או מוסיקלית, על ידי מבצע;
"טביעה" — שימור של ביצוע באמצעי כלשהו באופן המאפשר לראות, לשמוע או לשעתק את הביצוע;
"שידור" — העברה או הפצה, בין קוית, בין אלחוטית ובין בכל דרך אחרת, של צלילים או מראות, או שילוב של צלילים ומראות, לציבור;
"שידור-משנה" — שידור שבו אדם משדר שידור של אדם אחר, והנעשה בו-זמנית עם השידור של האחר;
"שעתוק" — הכנת העתק של טביעה או של חלק ניכר ממנה.

פרק ב': זכויות מבצעים

זכויות המבצע

2. למבצע תהיה הזכות שהמעשים המפורטים להלן לא ייעשו אלא בהסכמתו:

(1) טביעה;

(2) שעתוק, אלא אם כן נתקיימו שני אלה:

(א) הטביעה נעשתה בהסכמת המבצע;

(ב) השעתוק נעשה לשם אותה מטרה שלמענה ניתנה הסכמת המבצע;

(3) שידור של ביצוע, אלא אם כן נתקיים אחד מאלה:

(א) הביצוע משודר על ידי רשות השידור, הטלוויזיה הלימודית או גלי צה"ל, הוא נעשה על פי טביעה או שעתוק שלה שנעשו בהסכמת המבצע, וקיים הסכם בין המשדר ובין המטביע בדבר זכות השימוש בביצוע;

(ב) השידור הוא שידור-משנה שהמשדר המקורי הסכים לו;

(4) מכירה, השכרה, הפצה, יבוא או החזקה — לצרכי מסחר, של טביעה או של שעתוק שלה, כשהטביעה או השעתוק נעשו ללא הסכמת המבצע.

נותן הסכמה

3. הסכמה לענין סעיף 2 תינתן:

(1) כשהמבצע הוא סולן או יחיד שאיננו חלק מקבוצה — בידי המבצע או נציג שהוא הרשה בכתב;

(2) כשהמבצע הוא קבוצה — בידי נציג שחברי הקבוצה הרשו בכתב, ובאין נציג כזה — בידי רוב חברי הקבוצה.

מטורים מהסכמה

4. תוראות סעיף 2 לא יחולו אם המעשים האמורים בו הם בגדר הפצה או שימוש הוגן, לשם לימוד עצמי או הוראה שלא למטרת רווח, או לשם מחקר, ביקורת, סקירה, או תמצית עתונאית.

* נתקבל בכנסת ביום י"ג בסיון התשמ"ד (13 ביוני 1984); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 1633, התשמ"ג, עמ' 201.

פרק ג': תרופות ועונשין

5. למבצע שזכותו לפי חוק זה הופרה יהיו כל התרופות האזרחיות המוקנות לפי כל דין לבעל זכות יוצרים שזכותו הופרה, בשינויים המחוייבים.
- תרופות אזרחיות
6. (א) המפר ביודעין זכויות של מבצע לפי חוק זה, דינו — מאסר ששה חדשים, או קנס כאמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז—1977.¹
- עונשין
- (ב) מי שמתיימר לתת הסכמה לענין סעיף 2 מבלי שהיה מורשה לכך או תוך חריגה מההרשאה, או מי שפועל על יסוד הסכמה כאמור ביודעו שניתנה ללא הרשאה או תוך חריגה מההרשאה, דינו — קנס.
7. (א) נעברה עבירה לפי חוק זה בידי תאגיד, ייאשם בעבירה גם כל אדם אשר בשעת ביצוע העבירה היה בו מנהל פעיל, שותף — למעט שותף מוגבל — או עובד בכיר האחראי לאותו תחום, וזולת אם הוכיח שהעבירה נעברה שלא בידיעתו ושנקט בכל האמצעים הסבירים להבטחת שמירתו של חוק זה.
- אחריות לעבירה
- (ב) נעברה עבירה לפי חוק זה בידי עובד במהלך עיסוקו של מעבידו, או בידי מורשה כשהוא פועל בתחום תפקידו, ייאשם בעבירה גם מעבידו או מרשהו וזולת אם הוכיח שהעבירה נעברה שלא בידיעתו ושנקט בכל האמצעים הסבירים להבטחת שמירתו של חוק זה.
8. נוסף על כל סעד אחר, רשאי בית המשפט לצוות על תפיסה או על איסור הפצה של טביעה או של שעתוקים שלה; ציווה בית המשפט על תפיסה, יורה מה ייעשה בטביעה או בשעתוקים שנתפסו.
- צו תפיסה או איסור הפצה
9. (א) צו תפיסה שניתן לפי סעיף 8 כוחו יפה כלפי כל אדם ששמו שצויין בצו, שברשותו נמצאים טביעה או שעתוקים לשם מכירה, השכרה, הפצה או החסנה, גם אם אותו אדם לא היה צד למשפט (להלן — מי שאינו צד).
- תחולת צו תפיסה על מי שאינו צד
- (ב) בית המשפט רשאי להתנות צו תפיסה כלפי מי שאינו צד במתן ערובה להנחת דעתו; נוכח בית המשפט, לבקשת מי שאינו צד, כי בקשת הצו לא היתה סבירה, רשאי הוא — לאחר שנתן לצדדים הנוגעים בדבר להשמיע את דבריהם — להורות על חילוט הערובה, כולה או מקצתה, לטובת האדם שכלפיו הוצא הצו, לשם פיצוי הנזק שנגרם לו בביצוע הצו.
- (ג) צו תפיסה שבוצע נגד מי שאינו צד, בטל בתום שלושים ימים מיום שבוצע, וזולת אם הוגשה נגדו לפני כן תביעה פלילית או אזרחית בשל ההפרה אשר שימשה עילה להוצאת הצו, או שהוא בוטל לפי סעיף קטן (ה).
- (ד) צו תפיסה שלא בוצע, בטל בתום תשעים ימים מיום שניתן.
- (ה) מי שבוצע נגדו צו תפיסה לפי סעיף קטן (ג), רשאי תוך שלושים ימים מיום הביצוע לבקש מבית המשפט שנתן את הצו לבטלו או לשנותו; בית המשפט מוסמך להאריך מועד זה, אם מצא שהדבר מוצדק בנסיבות המקרה.

1 ס"ח התשל"ו, עמ' 226; התשמ"ג, עמ' 58 ועמ' 130; התשמ"ד, עמ' 156.

10. היה המבצע מועסק כעובד והביצוע נעשה תוך כדי שירותו אצל מעבידו ועקב אותו שירות, יהיו הזכויות שהוקנו לפי חוק זה למבצע בידי המעביד — בחמש עשרה השנים הראשונות מתוך התקופה האמורה בסעיף 12, ובידי המבצע — ביתרת התקופה.
11. (א) בביצוע שנעשה תוך כדי שירותו של המבצע במשטרה או בצבא ועקב אותו שירות, יראו את המדינה כבעלת הזכויות של המבצע אם הוא אחד מאלה:
 (1) שוטר;
 (2) אדם הנמנה עם הכוחות הסדירים של הצבא;
 (3) אדם הנמנה עם כוחות המילואים של הצבא — אם הפקת הביצוע נעשתה בידי הצבא.
 (ב) נעשה ביצוע תוך כדי שירותו של המבצע בשירות מילואים ועקב אותו שירות, רשאית המדינה לשדרו ולטבעו ללא הסכמת המבצע.
 (ג) בסעיף זה —
 (1) "אדם הנמנה עם הכוחות הסדירים של הצבא" ו"אדם הנמנה עם כוחות המילואים של הצבא", כמשמעותם בהגדרת "חייל" שבסעיף 1 לחוק השיפוט הצבאי, התשט"ו—1955;²
 (2) "שירות מילואים" — כמשמעותו בחוק שירות בטחון, התשי"ט—1959 [נוסח משולב].³
12. הוראות חוק זה לא יחולו על ביצוע לאחר עשרים וחמש שנים מתום השנה שבה בוצע הביצוע המקורי.
13. (א) חוק זה לא יחול על ביצוע שבוצע מחוץ לישראל.
 (ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), רשאי שר המשפטים להורות בצו כי הוראות חוק זה, כולן או מקצתן, יחולו על ביצועים שבוצעו מחוץ לישראל, אם הדבר נקבע באמנה בין-לאומית שישראל צד לה.
14. חוק זה לא יחול על ביצוע שנעשה לפני תחילתו.
15. חוק זה בא להוסיף על כל דין ולא לגרוע ממנו.
16. אין בהוראות חוק זה כדי לפגוע או לגרוע מתנאים על פי הסכם שנכרת לפני תחילתו או אחריו.

2 כ"ה התשס"ה, עמ' 171.
 3 כ"ה התשס"ט, עמ' 286.

משה נסים
שר המשפטים

יצחק שמיר
ראש הממשלה

חיים הרצוג
נשיא המדינה

חוק לימוד חובה (תיקון מס' 16), התשמ"ד—1984 *

תיקון סעיף 1

1. בסעיף 1 לחוק לימוד חובה, התש"ט—1949¹ (להלן — החוק העיקרי) —

(1) בהגדרת "ילד", במקום "מ-5" יבוא "מ-3";

(2) במקום הגדרת "חינוך בגן-ילדים" יבוא:

"חינוך בגן-ילדים" — פירושו חינוך הניתן בגן-ילדים, לרבות גן במעון ילדים, לילדים בגיל 3 עד 5 ועד בכלל";

(3) בהגדרת "חינוך-חובה", במקום "באחת-עשרה שנים לימוד, מהן שנת לימודים אחת בגן-ילדים בגיל 5" יבוא "בשלוש עשרה שנות לימוד, מהן שלוש בגן-ילדים בגיל 3 עד 5 ועד בכלל";

תחילה
והוראות מעבר

2. על אף האמור בסעיף 2(א) לחוק העיקרי, יוחל לימוד חובה על ילדים בגיל 3 ו-4 בהדרגה, בשיעורים שווים ככל האפשר במשך שש שנים החל משנת הלימודים התשמ"ו, על פי צווים שיתן השר בהתייעצות עם ועדת החינוך והתרבות של הכנסת, ובלבד שההחלה תושלם לא יאוחר מראשית שנת הלימודים התשנ"ב.

זבולון המר
שר החינוך והתרבות

יצחק שמיר
ראש הממשלה

חיים הרצוג
נשיא המדינה

* נתקבל בכנסת ביום י"ג בסיון התשמ"ד (13 ביוני 1984); הצעת החוק ודבריה הסבר פורסמו בה"ח 1587, התשמ"ב, עמ' 228.

1 ס"ח התשי"ט, עמ' 287.